

maa det tages i Betragtning, at der fra det offentlige Side i betydeligt Omfang er truffet Foranstaltninger til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, idet der med dette Formaal er iværksat store offentlige Arbejder, ligesom der ved Gennemførelsen af Lovene om Støtte af Boligbyggeri og om Laan og Tilskud til Grundforbedringsarbejder m. fl. vil kunne være Mulighed for at faa et meget betydeligt Antal arbejdsløse i Arbejde.

Under Hensyn til den Forøgelse af Beskæftigelsesmulighederne, der tilvejebringes ved disse Foranstaltninger, samt under Hensyn til, at der er Tale om Sommerhalvaaret, hvor Leveomkostningerne er billigere, og hvor Mulighederne for, at den arbejdsløse kan skaffe sig dog nogen Fortjeneste, er større, maa man kunne regne med en betydelig Nedgang i Antallet af Trangstifælde, der skyldes Arbejdsløshed. Da hertil kommer, at de til Afhjælpning af Arbejdsløsheden iværksatte Foranstaltninger belaster Statens i Forvejen meget anstrængte Økonomi, hvilket i høj Grad vanskeliggør en Forlængelse af de ekstraordinære Understøttelsesforanstaltninger, maa Hjælpen til de *arbejdsløse, der ikke har sikret sig mod Arbejdsløshed*, som tidligere være overladt til Hjelpekasserne.

For de *arbejdsløshedsforsikredes* Vedkommende maa man derimod finde det rimeligt, at der — indtil Fortsættelseskasserne kan paabejgnde deres Virksomhed, som foran anført 1. Oktober 1933 — gives dem Adgang til at faa en Særhjælp til Gengæld for de betydelige økonomiske Ofre, som paalægges Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser ved de store Kontingenter og Ekstrakontingenter, som de forøgede Understøttelsesudgifter gør det påkrævet at udskrive. En saadan Særhjælp til forsikrede vil ogsaa i nogen Grad kunne afbøde den Tilstrømning til Hjelpekasserne, som maa forventes at ville blive en Følge af Krisehjælpens Ophør.

Man fremsætter derfor nærværende Lovforslag, der paa den ene Side paalægger Kommunerne i Tiden fra 1. Maj til 30. September 1933 at yde arbejdsløse Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser den i Forslaget nærmere omhandlede Hjælp, og som paa den anden Side giver Kommunerne Adgang til at faa disse Understøttelsesudgifter refunderet i betydeligt Omfang. Angaaende de nærmere Bestemmelser i Forslaget henvises til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer.

Oversigt over Udgifterne.

Man mener at kunne regne med, at Antallet af arbejdsløshedsforsikrede uden vedtægtsmæssig Understøttelse i Tiden fra Maj til 30. September 1933 vil udgøre ca. 40 000 i Gennemsnit.

Til nærmere Belysning af dette Tal skal oplyses, at det gennemsnitlige Antal for de tilsvarende Maaneder i 1932 udgjorde 44 000, naar man holder sig til Maanedstallene 1. Maj til 1. September, hvilke Tal har den afgørende Betydning for Udbetalingsens Størrelse i det omhandlede Tidsrum.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Tallet vil stille sig i Sommermaanederne 1933, er man som i Indledningen anført, gaaet ud fra, at de Lovgivningsforanstaltninger, der er truffet til Iværksættelse af Byggeri, samt andre Foranstaltninger til Afhjælpning af Arbejdsløsheden vil medføre en væsentlig Stigning i Beskæftigelsen i de kommende Maaneder. For det her undersøgte Forholds Vedkommende har det en særlig Betydning, hvilke Grupper af Arbejdere der fortrinsvis maa antages først at komme i Arbejde; man har da regnet med, at det navnlig vil dreje sig om Byggearbejdere og Arbejdere, der beskæftiges ved andet Udearbejde, og indenfor disse Grupper især de Arbejdere, der sidst er blevet arbejdsløse.

I saa Henseende skal man pege paa, at Arbejdsløsheden pludselig satte ind med særlig stor Voldsomhed sidst paa Efteraaret 1931, og om langt de fleste af disse ny tilkomne arbejdsløse kan det med Sikkerhed siges, at de straks er gaaet ind i deres vedtægtsmæssige Understøttelsesperiode, der har strakt sig til hen i April Maaned 1932. Da Arbejdsløsheden i det følgende Aar holdt sig mindst paa samme Højde, og der saaledes næppe har været nogen væsentlig Vekslen mellem Arbejde og Arbejdsløshed indenfor disse Grupper, følger heraf, at de igen i Efteraaret 1932 maatte træde ind i deres vedtægtsmæssige Understøttelsesperiode, og at de nu har gennemløbet denne, saaledes at man, da disse Grupper som foran anført er de første til at gaa i Arbejde, maa være berettiget til at regne med, at Afgangen i Arbejdsløsheden i særlig Grad vil medføre Nedgang i Tallet paa dem, der har opbrugt Understøttelsen.

Til yderligere Oplysning skal man bemærke, at tidligere ofte foretagne Undersøgelser til Brug ved Bestemmelsen af, om der i Henhold til Arbejdsløshedsloven hersker ekstraordinær Arbejdsløshed indenfor en Kasses Omraade, har vist, at Antallet